

שער א

פרק א

כתיב "ויברא אלקים את האדם בצלמו, בצלם אלקים
ברא אתו" (בראשית א, כז), וכן כתיב "פי בצלם אלקים
עשה את האדם" (בראשית ט, ו):

הנה עמק פנימיות ענין הצלם, הוא מדברים העומדים
ברומו של עולם, והוא כולל רב סתרי פנימיות הזהר.
(*אמנם כאן נדבר במלת צלם בדרך הפשטנים הראשונים
ו"ל על פסוק "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" (בראשית א, כז):

והוא פי מלת צלם ודמות כאן אינו כמשמעו, פי כתוב
מפרש (ישעיהו מ, יח) "ומה דמות תערכו לו", אלא
פרשו דמיון מה באיזה דבר, כמו "דמיתי לקאת מדבר"
(תהלים קב, ז), פי לא נעשו לו כנפים וחרטום ולא נשתנה
צורתו לצורת הקאת, רק שנדמה אז במקרה פעלותיו
שהיה נע ונד כמו הקאת מדבר שהוא צפור בודד ומעופף
מקום למקום. כן הוא לפי הפשטנים הראשונים ו"ל,
וכן על דרך זה הוא ענין מלת צלם, פי המה דומים
במשמעם בצד מה:

(* הגה"ה בענין הצלם מאת מוהרי"ץ ז"ל בן הגאון המחבר ז"ל נדפס
בסוף שער א: